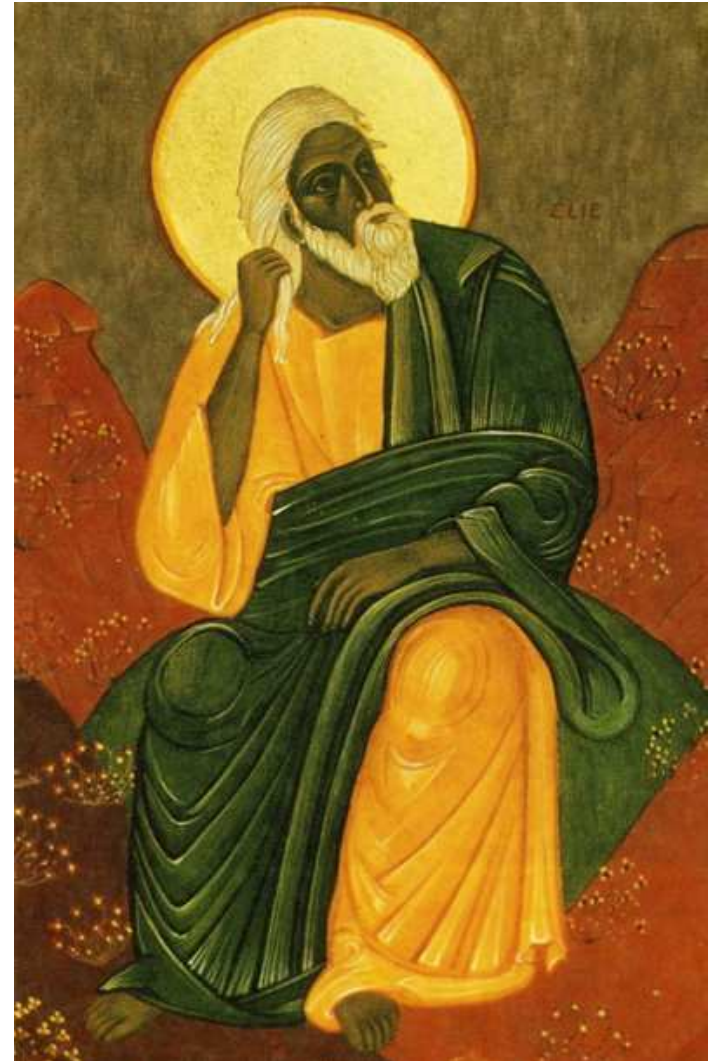

“Luister... en je zult leven!”

Communauté de Grandchamp
Grandchamp 4
CH 2015 Areuse
www. Grandchamp.org

Stichting Vrienden van Grandchamp
Gironummer 42 49 166

Bericht van Grandchamp 2008

Hierheen! Hier is water, voor ieder die dorst heeft.

Koop hier je voedsel en eet....

Koop wijn en melk zonder betaling...

Leen mij je oor en kom bij mij,

Luister en je zult leven.

Jesaja 55,1-3

Deze weldadige en vrijgeveige uitnodiging komt uit het hart van God, een geschenk van zijn liefde. Hij kent het meest geheime streven van het menselijk hart, hij kent onze innerlijke dorst; hij kent ons verlangen naar geluk, naar een leven in volheid.

Luister en je zult leven. Ons leven is afhankelijk van een Ander die tot ons komt in zijn Woord of in de stilte, die ook tot ons spreekt in de schoonheid van de schepping, in gebeurtenissen en ontmoetingen. Deze oproep loopt door heel de Schrift, vanaf het “Shema Israël”, ”Hoor Israël”, tot de Openbaring waar Jezus uitnodigt *binnen te gaan bij wie zijn stem hoort*. En zoals in de openbaring aan de drie discipelen die Jezus meenam de berg op (Mat.17,5): *Dit is mijn geliefde zoon, in hem vind ik vreugde. Luister naar hem!* Luisteren naar hem, die heeft gezegd: *Ik ben het licht der wereld*, van de wereld van nu, die nog altijd gekweld wordt door onrecht, geweld en conflicten en waar duisternis het zo dikwijls lijkt te winnen.

Met het Kerstfeest in zicht zingen we: *Licht van God, doordring de aarde, vervul ons hart en neem woning in ons.* Dit licht omhult ons en doordringt ons bij de overdenking van het Woord en het aanschouwen van een Gelaat, het gelaat van Christus. Naar hem luisteren en hem aanschouwen, vormt één geheel. Heel het leven van Jezus is een luisteren naar de Vader en het ontvangen van zijn Woord. Zijn vreugde, zijn enige verlangen, zijn voedsel is de wil van zijn Vader te volbrengen. Door Hem wordt hij steeds opnieuw in zijn zoonschap bevestigd.

Moeten wij niet, in navolging van hem, iedere dag door het Woord opnieuw geboren worden om die kinderen van het licht te worden, naar wiens openbaarmaking de schepping reikhalzend uitziert (Rom.8,19)? Zo werkt het Woord dat gezaaid wordt in een hart dat stil wordt en zich opent voor een Aanwezigheid, een hart dat luistert, zoals bij Maria, de moeder van Jezus.

Door haar onvoorwaardelijke ontvankelijkheid, kan het Woord vlees van haar vlees worden en vruchtbaar worden: een nieuw leven ontstaat en groeit in haar schoot, het leven van Christus, dat zij ter wereld zal brengen.

God vraagt niets buitengewoons van ons: alleen maar te zijn, ons te geven zoals we zijn met onze gaven en onze zwakheden, onze lichte en onze donkere kanten, om het lijden te aanvaarden dat ons soms overvalt. Durven wij onze armoede te aanvaarden en haar open te stellen voor de adem van de Geest; durven wij ons elke dag weer bloot te stellen aan de scheppende kracht van het Woord? Onze opdracht is het dat Woord te bewaren, het in ons hart te dragen - soms alleen maar de naam van Jezus eindeloos te herhalen – het zijn werk te laten doen en vrucht te laten dragen. Het Woord dringt dan door tot in de diepte van ons wezen, in ons lichaam, in al die plekken van pijn die er op wachten om aangeraakt te worden en tot leven gewekt. Onze enige taak is ons steeds weer te richten op het Licht. Langzamerhand groeit het leven dat van de Ander komt, het leven van Christus, in ons.

Luisteren... een grondhouding en toch zo moeilijk in onze samenleving die aan intense en steeds snellere veranderingen onderhevig is en in alle opzichten in hevige beroering verkeert, waar we door lawaai worden overvallen en door woorden overspoeld. Ook de kerken beleven moeilijke tijden; zij staan tegenover nieuwe uitdagingen en ontkomen niet aan deze voortdurende druk. Het is dus niet te verwonderen dat er tegenwoordig steeds meer plaatsen komen, waar aandachtig geluisterd wordt en dat de behoefte toeneemt aan plaatsen van herbronning, ”waar het zwijgen van mensen de scheppende kracht van het Woord van God oproept. Het is een zaak van leven of dood...”, schreef Mère Geneviève al in 1938.

Ja, het Woord vervult wat het zegt. Heel ons leven werkt het in ons en groeien we tot wie wij reeds in de kern zijn, mensen van gemeenschap, open voor anderen, naar het beeld van Christus. Een gave van God, zijn vreugde! “Luister naar hem!” zegt hij ons, om van Christus het luisteren te leren en van hem het woord te ontvangen dat de ander rust geeft en opnieuw vertrouwen schenkt, of een stilte die uitgroeit tot aanwezigheid. Gewoon luisteren naar iemand die iets wil delen, geluk of twijfel, vragen of eenzaamheid, kan een nieuwe weg openen – of we het ons bewust zijn of niet - een geboorte tot nieuw leven voorbereiden en helpen het Leven vrij te maken.

*Luisteren is “gastvrijheid bieden”
aan de Ander
aan ieder ander.*

Zuster Pierrette

Luisteren is een thema dat ons terugbrengt naar het allereerste begin van onze Gemeente. Begon het eigenlijk niet allemaal met het luisteren, dat ontkiemde in de stilte van de retraites waar het woord van God kon weerklinken en afdalen in het hart om daar vrucht te dragen?

Rosette Genton, die in juni is overleden, zei daarover vaak: Het wezenlijke van luisteren is dat het Woord dat wij bidden, in ons als het ware wortel schiet, wij “worden” dat woord. Marthe Westphal herinnert ons eraan hoe nauw verbonden Rosette was met Mère Geneviève en hoe zij betrokken was bij het prille begin van de **Servantes de l'Unité**:

“Rosette was iemand die bijzonder goed kon luisteren. Zij had een manier van luisteren, die haar bracht tot een leven dat volledig aan God gewijd was “totdat Hij alles in allen is” (1 Kor.15,28). Dit luisteren typeerde haar. Zij deed het met haar oren en haar hart. Net als de woestijnvaders kon zij verder luisteren dan de buitenkant; zij kon horen wat er echt in een mens leefde en wat zijn woorden bedoelden te zeggen. Dit luisteren heeft haar tot een Servante de l'Unité gemaakt en daarmee heeft ze andere vrouwen geholpen er ook één te worden. Sommigen noemen haar een “geestelijke moeder” - anderen zeggen liever “vroedvrouw” - die geholpen heeft bij hun geboorte als “Servante de l'Unité.

Hoe dan ook, zij was iemand die luisterde naar het Woord, naar de kerk, naar de wereld en naar allen die bij haar kwamen. Haar luisteren naar het Woord was een luisteren in liefde. Zij was er altijd op uit in de Schrift de verborgen waarheid te ontdekken. Luisteren naar Christus, in de eenzaamheid van haar hart, in de woestijn van het dagelijkse leven waar zij haar vrienden, de woestijnvaders en de kerkvaders van de ongedeelde kerk ontmoette. Daardoor kon zij zo goed naar de mensen luisteren, naar wat er in hun hart leefde, hun verwachtingen en hun zoeken, hun culturele achtergrond.

Als sociologe kon ze dat analyseren en altijd was ze daarin geïnteresseerd; het maakte dat ze echt graag wilde weten hoe het dagelijkse leven van ieder van ons eruit zag opdat ook dit met God geleefd zou worden..

Een ander kenmerk van Rosette was haar stille bescheidenheid. Maar hoe kun je over bescheidenheid spreken, als iemand de bescheidenheid zelve is? Ik denk dat dit te maken heeft met haar onderscheidingsvermogen.

Ooit is ze met enkele andere vrouwen, die met Grandchamp verbonden waren, op weg gegaan, als een metgezel van Abraham, in antwoord op een roepstem om een beweging te vormen van vrouwen die geroepen zijn tot een contemplatief leven, niet in een gemeenschap, maar in de wereld, waar zij in het verborgene bidden *dat zij allen één zijn* zoals Christus vraagt: de Servantes de l'Unité. Een avontuur, gesteund door Mère Geneviève die al geruime tijd zocht naar een meer verborgen roeping voor alleenstaande vrouwen, ongehuwd of weduwe. Ze hebben geleefd met de regel die wij de “Texte de Base” noemen, oorspronkelijk door Frère Roger van Taizé opgesteld voor mannen met een roeping tot een monastiek leven in het verborgene.

Nu zijn wij, als erfgenamen van deze roeping, geroepen door Christus, in de eenheid van de Geest, verspreid over verschillende landen, om voor zover mogelijk een leven van gebed te leven naar de “routebeschrijving”, die Rosette ons heeft nagelaten:

Servante de l'Unité worden, is trachten deel te worden van het plan van God. Hij heeft de wereld geschapen in haar schoonheid, in haar verscheidenheid, in haar ingewikkelde samenstelling om er een symfonie van vrede en eenheid in verscheidenheid van te maken door zijn Zoon (Joh. 1).

Servante de l'Unité zijn, is deelnemen in de strijd, die Jezus Christus heeft overwonnen, die heeft geleefd, die is gestorven en opgestaan, opdat Gods wil geschiede. Het is van hem getuigen in de gemeenschap van de kerk. Maar de kerk is steeds ten prooi aan interne twisten; hoe kan de kerk gist zijn dat vrede bewerkt, als deze zelf zo weinig uitdrukt wat zij preekt, wanneer christenen zo weinig één zijn in zichzelf.?

Een Servante de l'Unité is geroepen om zich bewust te zijn van haar eigen zwakheid, van haar neiging tot oordelen, om barmhartigheid te ontvangen en in de kerk en de wereld te zoeken naar de eenheid, die God in Christus ons door de Heilige Geest schenkt. In de beloften van gehoorzaamheid, armoede en celibaat stelt zij zich nederig beschikbaar daar waar zij is geplaatst, om een teken te zijn dat alle liefde ontspringt, duurt en uitmondt in God (1 Kor.15,26-28).

In de loop van dit jaar....

Voor het **Conseil** hadden we het thema “luisteren” gekozen. Zo heeft Frère François onze retraite geleid met zijn lange ervaring van luisteren. Ook Rosette Genton, die zo met ons verbonden was, heeft ons daarvan haar getuigenis nagelaten. Met ontroering en in grote dankbaarheid voor haar leven, beseffen wij hoeveel wij van haar ontvingen door haar kennis, haar luisteren, haar altijd trouwe en respectvolle steun en raad aan de Gemeente.

De professie van s. Lauranne hebben we met vreugde gevierd. We herdachten de roeping van s. Jacoba, 50 jaar geleden, om naar het Heilige Land te gaan en we ontvingen opnieuw de zekerheid er te blijven vanwege zijn grote betekenis: open zijn voor de joodse wortels van ons geloof en voor de twee volken, die dit land bewonen. In september zijn drie zusters naar **Ste Elisabeth** vertrokken: s. Maatje

en s. Hiltje; s. Pascale en s. Vreni beide voor kortere tijd.

Samen luisteren... maar ook luisteren naar elkaar: daar waar we als gemeente bijeen zijn en vreugden en zorgen met elkaar delen, op de plek waar we leven en in de realiteit van de Kerk. In **Algiers**, waar s. Renée en s. Anne-Geneviève hun roeping leven, maakt de protestantse kerk een moeilijke periode door met veel spanningen. De rooms-katholieke kerk heeft een nieuwe aartsbisschop gekozen, Mgr Khaleb Bader uit Jordanië; hij volgt Mgr Teissier op die de christenen in Algerije jarenlang heeft begeleid en geholpen om een “Kerk van de ontmoeting” te worden. In **Woudsend** heeft de gemeente, waarin hervormden en gereformeerden al jaren samengaan, de moed gevat het interieur van het kerkgebouw te renoveren. Naar aanleiding hiervan schrijft s. Christianne: “Na samen te hebben gebouwd, willen we nu samen vieren zoals het thema van deze winter luidt”.

Een weg van verzoening

* *Avondgebeden van verzoening:* Door de ontmoeting in Genève van de broeders van Taizé is in veel kerkelijke gemeenten en parochies waar jongeren zijn ontvangen iets in beweging gekomen dat hoop geeft. En meer dan dat: de oproep van frère Aloïs aan christenen van verschillende confessies om samen te bidden heeft geleid tot een maandelijks avondgebed in de basiliek Notre Dame in Neuchâtel: het is zo nodig en tegelijk ook een genade dat dit kan: dat wij ons samen tot God wenden met een lofzang, een eenvoudig gebed, een luisteren en wachten in stilte, gedragen door het gebed van Christus: *opdat zij allen één zijn*. Op deze wijze is er een voortzetting van de week van Gebed voor de Eenheid, waaraan we dit jaar, meer dan andere jaren, hebben meegewerkt.

s. Pierrette heeft een meditatieve overdenking gehouden in de oecumenische dienst in Neuchâtel.

* *Getuigen van verzoening*: Het zijn veel dit jaar die van ons heengingen.

- Lukas Vischer die jarenlang bij de Wereldraad van Kerken werkzaam was (Geloof en Kerkorde) en zich volledig inzette voor de milieu-bescherming en een pioniers was voor het behoud van onze aarde.

- Mgr Emilianos Timiadis en Don Hernando, die nieuwe wegen hebben geopend voor internationale en interconfessionele ontmoetingen van religieuzen.

- Dom Philibert, voormalig Abt van Le Bec Hellouin, een groot ijveraar voor de Eenheid en getuige van de lange geschiedenis die Le Bec (*een klooster in Normandië*) en Grandchamp verbindt.

* *Bijeenkomsten*: waaraan wij regelmatig deelnemen zijn bijzonder waardevol voor wederzijdse uitwisseling. S.Vreni nam deel aan de bijeenkomst van Ephrem in Tubet (Kleine Zusters van Jezus); sinds 1967 komen religieuzen in dit verband bijeen om zich te confronteren met vragen en uitdagingen als gemeenschappen van contemplatieven die niet in een slotklooster leven. S. Anneke maakte in Erfurt de Kaïre ontmoeting mee. Deze wordt telkens in een ander Europees land gehouden en in een ander kerkelijk kader. In deze ontmoetingen komen religieuzen, diaconessen en vrouwen die een ambt in de Kerk hebben bijeen om elkaar te leren kennen en het verlangen naar Eenheid te delen.

Retraites, missies en reizen

- S. Pierrette gaf een retraite in de Fraterniteit Oecumenisch Gebed in Romainmôtier en s Lucie-Martine in Lamastre-F. s Minke was in Imshausen en hield een toespraak bij het 20-jarig

jubiläum van de communiteit El Roï over "Leven in gemeenschap als oefening in oecumene", het thema van haar boek "*Vers une gratuité féconde*", dat hopelijk in 2009 in het Nederlands zal verschijnen.
- Bij de ontvangst in Neuchâtel van de Vrouwenkaravaan voor Vrede sprak s. Veronika: "Het gemeenschappelijk gebed als weg van vrede".
- s. Thérèse sprak over "stilte en gemeenschap" bij de Diaconessen in Dresden.

-s. Janny was te gast bij de zusters trappistinnen in de Abdij O.L. Vrouwe van Koningsoord in Berkel-Enschot
- s. Minke nam deel aan een vredesreis in Israël/Palestina, samen met een kleine groep joden, moslims en christenen, en georganiseerd door père Shoufani.
- Ter afsluiting van hun noviciaat bezochten s. Miriam en s. Mariane, samen met s. Pierrette en s. Regina het Musée du Désert in de Cévennes en ontmoetten ds Daniel Bourguet in Abeillières en de Cisterciënzer zusters in Cabanoule. - - -
- Enkele zusters maakten verre reizen om familie te bezoeken: s. Siong en haar tweelingzuster Twie naar Indonesië, s. Minke naar Canada en s. Eve-Evelyne naar de Congo.

Ontvangst wereldwijd...

De ontvangst van de broeders van Taizé na de Jongerenbijeenkomst in Genève blijft in ons hart gegrift: het middaggebed in de Arche, de gezamenlijke maaltijd en de onderlinge uitwisseling, was een grote vreugde.

We ontvingen drie broeders uit Irak: Wissam, Yassir en Rahid: hun zoeken naar een monastiek leven in Irak is bijzonder aangrijpend. Daarop volgde het bezoek van frère Rami, een dominicaan uit Irak.

Twee diaconessen uit Rubengera (Rwanda) en een Dominicanes uit Peru vertelden over hun ervaringen in het Oecumenisch Instituut Bossey.

Kort daarna maakten wij kennis met s. Anke uit Nederland van de diaconessen van Rubengera, en zuster Dorien.

Regelmatig ontvangen we zusters van andere gemeenschappen: kleine zusters van Jezus (Maria-Lydia, Danièle-Noèle, Sisirani, Bushra, Maria-Béatrix, Anna Serena), s. Suzanne van O.L. Vrouwe van Montréal, een concrete gemeenschap in het dagelijks leven.

En dan de vele "bliksembezoeken": ds Simon Kossi Dossou, voorzitter van de Methodistische Kerk in Benin, ds Célestin Kiki, de nieuwe algemeen-secretaris van de CEVAA; ds Lala Rasendrasahina, voorzitter van de FJKM (Protestantse Kerk van Madagascar) en père Franz Jalics s.j, die contemplatieve Retraites leidt.

Door de **ontvangst van gasten** wordt "de ruimte van onze tent" (Grandchamp en Sonnehof) altijd wijder en onze horizon; elk jaar weer zijn we verwonderd over de verscheidenheid van mensen en groepen die met een zelfde intensiteit op zoek zijn naar het wezenlijke.

Om enkele te noemen: De staf van het Oecumenisch Instituut van Bossey; de fraterniteit Goede Samaritaan voor hun retraite "Liefde en Vergeving"; theologiestudenten van de Kerk der Zevendedags Adventisten; de Foyers de l'Unité uit Morges; leden van de Fraterniteit Veilleurs, predikanten uit Duitsland met hun bisschop Bärbel Wartenberg-Potter;; diakenen en predikanten uit het kanton Vaud ter voorbereiding op hun bevestiging in het ambt; een werkgroep van de rooms-katholieke Kerk en de Wereldraad van Kerken met dr. Gibaut, de nieuwe voorzitter van Geloof en Kerkorde. Professor Erich Bochinger heeft op de **Sonnehof** voor het laatst een retraite geleid; heel trouw heeft hij vele jaren een vruchtbaar pastoraat uitgeoefend.

Het thema van de Derde Orde van de Eenheid was dit jaar "Zolang de aarde bestaat..." Gen.8:22. Drie nieuwe leden zijn toegetreden: Françoise Delitroz, Françoise Mouron en Karin Schick. Twee personen traden toe tot de Servantes de l'Unité. Het heengaan van Rosette Genton gaf aan het jaarthema van hun bijeenkomst een bijzon-dere klank: "Ik sta aan de deur en ik klop".

Sinds juli verheugen velen zich met ons over de nieuwe en ruime entree van de Arche, met een brede trap, een lift en een grote sacristie! Een grote verbetering tot genoegen van iedereen.

Zo zijn wij samen luisterend op weg en leven wat op onze weg komt, en wat ons soms uit ons evenwicht kan brengen, met onze "vijf broden en twee vissen". We horen Hem zeggen: "dit weinige is genoeg". Door uw vriendschap en steun en velerlei vormen van hulp ervaren wij elke dag dat God in alles voorziet. Daar zijn we bijzonder dankbaar voor. Onze dank gaat vooral uit naar Bernard Tripet en Schwester Ursula (die nu terug is in Berlijn), naar alle vrijwilligers, en tenslotte naar u allen die op enigerlei wijze een helpende hand hebt geboden.

We vergeten niet de namen van hen die dit jaar van ons heengingen: Béatrice Dessoulavy, een vroegere buurvrouw, en Marie Drouby uit Libanon. En van de Derde Orde van de Eenheid Marga Frey, Madeleine Bernath en Isabelle Reichard.

Kerstfeest komt dichterbij. In gemeenschap met Hem in wie wij steeds opnieuw leven ontvangen, wensen wij u een geboortefeest vol van licht en vrede.

Uw zusters van Grandchamp